

L'hombre lever

- i Danmark og andre steder

Et latterbrøl kunne høres fra den store spisestue ved siden af. Jeg lå på gulvet og læste i et Anders And-blad i stuen, hvor kvinderne sad og strikkede og snakkede. Året er 1970 på det sydlige Fyn, Danmark. Jeg var dengang en 8-årig dreng, der boede på en gård med mine forældre og to brødre. I spisestuen havde mændene trukket sig tilbage efter familiemiddagen for at spille l'hombre, som de altid gjorde. Jeg forstod ikke denne l'hombre-fascination på det tidspunkt. Min far var der sammen med min farfar. Min onkel Helge var der, en meget dygtig spiller, og også min onkel Finn, som nærmest blev tvunget til at lære spillet, da han giftede sig med min mors lillesøster Else. Han spillede på en meget anderledes måde end virtuosen Helge. Han stolede mere på sin intuition i stedet for at prøve at tælle trumfkortene og holde styr på alt det andet. Der var også en kvinde med i spillet, min tysklærer fra skolen, fru Larsen, som blev respekteret og næsten frygtet af børnene. Og så var der min yngre bror, Sten. Han hjalp min farfar under spillet ved at styre hans betalings-jetoner. Når farfar tabte, tog Sten jetoner og nogle gange gamle metalmønter fra farfars jeton-kasse på bordet og gav de andre spillere deres skyldige betalinger. Og når farfar vandt, samlede Sten ind fra de andre spillere og sørgede for, at de alle betalte det korrekte beløb ifølge den aktuelle melding.

Mange år senere fortalte Sten mig, hvad der havde forårsaget al denne latter. Farfar havde vundet en hånd, som normalt ville blive opgivet på grund af sin åbenlyse svaghed og manglende evne til at vinde. "Hvad i alverden fik dig til at spille en så forfærdelig hånd?" spurgte Kristian, den sidste spiller i rummet og den venlige ægtemand til den hårde fru Larsen, min farfar. Min farfar svarede: "Ikke alle kortene i talonen blev købt i dette spil. Og jeg troede, jeg kunne se på drengens udtryk, at der gik nogle vigtige kort ud!" I l'hombre har spillerne i visse meldinger lov til at bytte nogle af deres kort med nye. Der er 13 af disse "bytte"-kort, og i dette tilfælde blev ikke alle kortene byttet. Sten havde set på de ubrugte kort, og min farfar havde set på Sten. Og tolket Stens udtryk på en måde, der fik ham til at tage chancen og spille med de ellers umulige kort.

Selvom han kun var 7 år gammel, håndterede Sten ikke bare jetoner. Han forstod dette ret komplicerede spil ganske godt. Nok til at vide, hvilke kort der var vigtige, og hvilke der ikke var.

Under en hedebølge omkring 1972 er l'hombre-spillerne i gang igen – denne gang på stranden, hvor de har trukket sig tilbage ud i vandet for at spille deres elskede spil. Længst til venstre ser onkel Finn mod kameraet. Længst til højre, altid med piben i munden, observerer onkel Helge skarpt spillet. Min far, Knud, er nummer tre fra venstre. Under et l'hombre-spil er der kun 3 aktive spillere. Her spiller de 6-mands-l'hombre, så to spil er i gang på samme tid. Hver spiller får lov til at spille med de to spillere til venstre og til højre for sig i løbet af en l'hombre-session, der måske varer 2-3 timer – eller mere. Billedet er taget på stranden nær Nyborg, beliggende ved Storebælt, strædet der adskiller Fyn og Sjælland.

Det muntre spil

L'hombre har været spillet i Danmark i måske 300 år eller mere. Vi har skriftlige kilder, der går tilbage til mindst begyndelsen af 1700-tallet, som bekræfter spillets eksistens her i landet. Før anden verdenskrig var det et af de mest udbredte spil, især i de rurale områder af landet, hvor det hovedsageligt blev spillet af den lavere del af borgerskabet. I nogle romaner vil du høre, at i små byer mødtes præsten, skolelæreren, dyrlægen og måske nogle få godsejere for at spille l'hombre. Senere blev spillet dog udfordret af stigende popularitet af Whist og Bridge, sidstnævnte med mange bøger og ressourcer til sin rådighed. Men spillet døde ikke ud, og det spilles stadig af mange mennesker i vores lille land. Dog er antallet af spillere faldet i de senere år.

I denne artikel vil jeg ikke forklare reglerne i spillet, da dette er dækket af mange andre kilder. I stedet vil jeg forsøge at forklare status og sundhedstilstanden for spillet i Danmark anno 2024.

L'hombre er et underligt kortspil, hvis du er vant til Bridge. Kortenes rangering er helt anderledes og ændrer sig afhængigt af meldingen. Spillet spilles med kun 40 kort, idet 8, 9 og 10 er udeladt, og alt foregår mod uret under spillet. Så det kræver en indsats at lære spillet, men det er ikke så kompliceret, som det nogle gange fremstilles. Men at mestre spillet kan være en livslang bestræbelse.

Jeg husker, at jeg spillede med min skoleinspektør som ung mand. Jeg, min bror Mogens og en meget nær ven, Kent, lærte spillet takket være min bror Sten, som havde lært det af min farfar. Da vi var omkring 16 år, sluttede vi os til den lokale l'hombre-klub. Her mødte vi nogle meget dygtige spillere og lærte fra dem. Men min skoleinspektør, hr. Andersen, deltog også i klubben, og han spillede en frygteligt l'hombre. Han var en flink og dygtig mand, men han forstod simpelthen ikke spillets nuancer. Og jeg husker, at det var svært at spille med ham, fordi jeg ikke rigtig kunne fortælle ham sandheden: "Andersen, dit gamle fjols, hvorfor spillede du ikke klør?" Selv hvis det blev udtrykt mere høfligt, kunne det måske have skabt problemer for mig i skolen... Nogle spillere ser aldrig rigtig ud til at komme 'ind i' spillet og forstå dets mekanik. Men igen, der kan også være andre grunde til at spille end at være god til det og vinde. Sociale årsager, for eksempel.

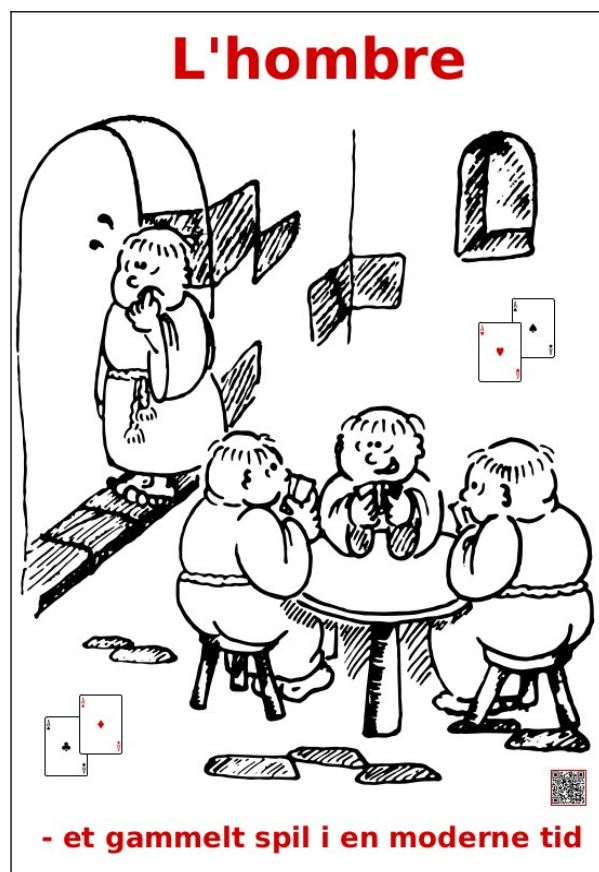
Den tidligere udenrigsminister og nu afdøde Uffe Ellemann-Jensen spiller L'hombre med nogle venner i Sydfrankrig under en ferie. Uffe, iført en gul skjorte, kunne godt lide spillet og vidste, at han ikke var særligt god til det. Før han gik ind i politik, arbejdede han som journalist, ofte på Christiansborg, hvor det danske parlament ligger. Han husker: "Da jeg var journalist på Christiansborg i 60'erne og tidligt i 70'erne, skete det, at jeg blev tilkaldt som fjerde mand i medlemsrummene, hvor der blev spillet spil. Det blev sagt om de folketingsmedlemmer, der spillede, at de var til møde i 'salmebogsudvalget', når nogen ringede udefra..."

Den sociale side af l'hombre-spillet er måske dets vigtigste kvalitet. Jeg har ofte hørt det sagt, at hvis du har to kortborde, ét hvor der spilles Bridge og ét hvor der spilles L'hombre, vil du høre latter og muntre bemærkninger fra L'hombre-bordet og intet andet end stilhed fra Bridge-bordet. Dette er naturligvis ikke helt retfærdigt overfor Bridge, men der er et gran af sandhed i det. Dette afspejles også i måden, turneringer i disse to spil afvikles. Begge spil bruger "turneringskasser", men i en L'hombre-turnering er spillerne, holdkammeraterne og modstanderne, tilladt at tale sammen og have det sjovt under spillet, selvfølgelig uden at afsløre information om deres kort. Dette er desværre ikke tilfældet i en Bridge-turnering. L'hombre er et gentleman-spil, og det spilles "privat" for sjov og måske for nogle penge. Og siden omkring 1950 er det også blevet spillet i turneringsform.

Mere om det senere.

"Privat" l'hombre spilles ikke med store indsatser i dag. At spille om penge er sjovt, så længe det ikke drejer sig om store summer. Men der er beretninger fra gamle dage om, at gårde, husdyr og nogle gange tjenestefolk skiftede hænder på grund af l'hombre. Dette er ikke tilfældet længere, så vidt jeg ved. At tilføje penge kan også forhindre nogle spillere i at opføre sig dårligt. Under et l'hombre-spil er tre spillere aktive, og én spiller mod de to andre. Spilleren, der er "alene", er l'hombren, "manden", navnet stammer fra det spanske ord for mand, hombre. Nogle spillere vil blot være "manden" hele tiden og er ligeglade med at tabe, hvilket er irriterende og uhøfligt, efter min mening.

Min farfar plejede at sige, at man ikke skulle "trods kortene", og jeg er helt enig. Det er også blevet sagt, at l'hombre blev opfundet af munke i Spanien. De skulle kun bede og arbejde – ikke spille kort eller deltage i andre syndige aktiviteter såsom logisk tænkning. Dette er angiveligt grunden til, at der kun er tre aktive spillere og én ledig spiller i et typisk l'hombre-spil. Den ledige spiller skulle sørge for, at abbeden ikke dukkede op og opdagede, hvad der foregik.... For at forsvare disse munke skal det siges, at for dem var det at spille l'hombre en form for meditativ, næsten stoisk øvelse, hvor man skulle underkaste sig sin skæbne – og IKKE trods kortene!

"Munke-myten" vist på en plakat fra Dansk L'hombre Union.

L'hombre bliver organiseret – og splittet

Fra sin oprindelse i Spanien spredte L'hombre sig hurtigt til andre lande i den vestlige del af Europa og ankom til Danmark i slutningen af 1600-tallet, måske omkring 1685. Det blev meget populært, og gennem årene udviklede der sig en myriade af variationer i reglerne i de forskellige regioner af Danmark. Dette skete også i andre lande, og der er en tro på, at dette er årsagen til spillets eventuelle tilbagegang, fordi det ændrede sig så meget nogle steder, at det udviklede sig til helt andre spil.

I 1950 blev der arrangeret et møde i Fredericia, og her blev Dansk L'hombre-Union (DLU) stiftet. Dets mission var at være en paraplyorganisation for de forskellige l'hombre-klubber rundt om i landet. Resultatet var: 7 bestyrelsesmedlemmer, 0 tilknyttede klubber og en kontantsum på 0,00 danske kroner, ikke en meget lovende start.

Men dette forbedrede sig hurtigt, og forbundet kunne begynde sit arbejde. Dette har frem til i dag været at arrangere de danske mesterskaber og hjælpe klubber rundt om i landet. Den præcise definition af reglerne for l'hombre blev også vigtig. Og du kan læse fra starten af organisationens arbejde, at "rensningen" af l'hombre blev en vigtig mission. At "udrydde" alle de regionale forskelle i reglerne, så at sige. For at

afholde en turnering er man nødt til at være enige om reglerne, naturligvis. Så der er mange gode grunde til at definere en fælles standard for l'hombre-spillet. Men det førte også til en form for opdeling i den danske l'hombre-kultur. En opdeling, hvor de "fine" l'hombre-spillere bruger DLU-reglerne, og de regionale "gamlere" bruger regler, der har modtaget nogle tilpasninger, som lægger mere vægt på hasardspillet og mindre på "færdighederne" i spillet. Dette er min personlige mening om sagen. Men der er ingen tvivl om, at opdelingen er en realitet.

Kort efter grundlæggelsen af DLU blev lignende underafdelinger grundlagt på Fyn og i Jylland – men ikke på Sjælland. Og den dag i dag er der mange l'hombre-spillere på Sjælland, men de har indtil for nylig ikke været organiseret i DLU. De spiller heller ikke turneringer med 'turneringskasser'. I deres turneringer spiller de for point på forskellige måder, men ikke på en måde, hvor spillere fra forskellige hold spiller med de samme kort.

Som et ret nyt medlem af bestyrelsen i DLU finder jeg det meget vigtigt at tage fat på denne opdeling. At se, om vi på en eller anden måde kan bygge bro mellem de forskellige kulturer. Af grunde, som jeg vil forklare i det næste kapitel.

Spillere, der deltager i det danske l'hombre-mesterskab – ved brug af 'turneringskasser'

Derfor kæmper vi

Det, der er sket i de senere år, er, at det er blevet stadig sværere at rekruttere nye spillere. At spille traditionelle kortspil er ikke længere en del af populkulturen, især ikke ungdomskulturen, i Danmark. Derfor er antallet af spillere faldet støt, men langsomt. Vi ved ikke præcis, hvor mange l'hombre-spillere der er i Danmark, men vi ved, at vi har ca. 650 spillere i DLU fordelt på omkring 20 klubber, og dette tal er på vej nedad. Der er mange flere spillere i landet, men de er ikke organiseret.

At traditionelle kortspil ikke længere er så almindelige, har mange årsager, men den vigtigste er sandsynligvis internettets fremkomst. Det tilbyder så mange muligheder for underholdning, at det er svært at konkurrere med det. Og vi har egentlig ikke været bevidste om denne trussel før nu. Vi er heller ikke den eneste organisation, der kæmper. Dansk Bridge Forbund har ca. 20.000 medlemmer, hvilket

selvfølgelig er mange flere, men de føler også presset. På en anden front står Dansk Skak Union også over for den moderne verdens realiteter med sine ca. 4.000 medlemmer.

Det bør bemærkes, at en anden årsag til faldet i medlemstal er moderne danskeres modvilje mod at være medlem af klubber. Danmark er kendt for et stort antal små foreninger af enhver art, men det at være medlem indebærer ofte en form for forpligtelse til at deltage regelmæssigt i klubbens aktiviteter. Og moderne danskere synes at have så mange ting at tage sig til, at de ikke ønsker at binde sig til dette.

L'hombre er et unikt spil og er på mange måder moder til alle moderne kortspil, da det er det første spil, hvor meldinger blev introduceret. Det er et hurtigere spil end bridge, da hver spiller kun har 9 kort. Og det har et element af tilfældighed eller held, som man ikke finder i bridge eller whist, på grund af talonen, hvor spillerne i nogle meldinger kan "købe" nye kort. Derfor kan et "godt" hold nogle gange tabe til et hold, der anses for at være dårligere, selv når man spiller med "turneringskasser". Talonen gør det muligt at være "heldig", så at sige. Men talonen følger også sandsynlighedens love, så hvis et virkelig godt hold spiller mod et dårligt hold 10 gange, vil de vinde 8 eller 9 gange. De bedre tekniske kortfærdigheder hos det gode hold vil sejre. Og deres kendskab til statistik vil "straffe" det dårlige hold i det lange løb.

Så l'hombre er virkelig et sjovt spil at spille på alle niveauer. Det varierer fra hurtige, nemme spil, der ender med masser af latter på grund af nogle skøre udfald, til spil, hvor spillerne nogle gange sidder i flere minutter i dyb overvejelse over deres muligheder og overvejer, hvad der er sket indtil nu – og hvad de skal gøre næste gang. L'hombres blanding af kortteknisk kompleksitet og tilfældighed placerer det et unikt sted blandt kortspil. Det har de bedste kvaliteter fra bridge og lidt fra poker i samme spil.

Derfor mener vi, at det er værd at kæmpe for spillets overlevelse. Personligt kan jeg ikke bære tanken om, at spillet forsvinder. Men vi bliver nødt til at finde på nye ideer. Og vi skal også fremhæve spillets stolte kulturelle arv og historie. Jeg forsøger for mit vedkommende at lære spillet til unge, da jeg underviser på en særlig slags skole, en dansk folkehøjskole. Og det er faktisk muligt at overføre kvaliteterne ved dette fascinerende spil til yngre generationer. Men det kræver indsats og tålmodighed.

Fire unge spiller turnerings-l'hombre på Egmont Højskolen, december 2022

Vi forsøger også at være til stede på internettet. DLU og forskellige klubber har naturligvis hjemmesider, men der er i øjeblikket også to måder at spille online-l'hombre mod andre spillere. Med fokus på forskellige aspekter. Den ene mulighed gør det også muligt at spille mod computeren, mens den anden fokuserer på at efterligne den fysiske oplevelse af et kortbord så meget som muligt ved at bruge et integreret video-møde blandt andet. Se web-adresserne i slutningen af artiklen.

Samler af l'hombre-effekter

Jeg er fuldt ud klar over, at magasinet, du læser denne artikel i, hovedsageligt fokuserer på selve spillekortene og ikke så meget på de spil, vi spiller med dem. Mit fokus er naturligvis på det særlige spil, der hedder "L'hombre". Men vi har også folk i l'hombre-miljøet, som er interesserede i selve spillekortene og andre ting relateret til l'hombre.

En af dem er Aksel Højgård, som er en meget dygtig l'hombre-spiller, tidligere danmarksmester og fynsmester. Han har en meget stor samling af l'hombre-relaterede ting.
Vi viser et lille udvalg af dem her:

L'hombre-kasse i mahogni med porcelænglaserede esser.
Kortpresser i messing.

Forskellige udgaver af gamle l'hombre-kort med kun 40 kort i pakken. 1910-1960, af Adolph, Wulff, Holmblad, Krucko, Warburg og andre udgivere.

Jetoner i ben dekoreret i de fire farver med sjove billeder.
'Tælle'-mønter i kobber med farver.

Dette er et meget specielt porcelænsstykke, som angiveligt viser 'opfinderne' af L'hombre med kort i hænderne. Noget øl har også fundet vej til scenen.... Tager man spillets spanske oprindelse i betragtning, burde det måske have været vin i stedet?

Den Peruvianske forbindelse

For noget tid siden blev jeg kontaktet af en amerikaner af peruviansk afstamning ved navn Juan-José Rebaza. Han bor i Californien og spiller kort, specifikt Rocambor. Kontakten opstod, fordi han er fast besluttet på at holde Rocambor-spillet i live og har forsket i andre mennesker, der spiller dette spil rundt om i verden. Under sin undersøgelse stødte han på mit online l'hombre-system og ønskede at bruge det til at spille Rocambor med sine onkler fra Peru.

Her, fra venstre, Juan-José, en amerikansk ven Glenn, og de tre onkler Roberto, Carlos og Hernan er klar ved et "rigtigt" Rocambor-bord. Billedet er taget i Lima, Peru, marts 2022.

Rocambor er grundlæggende det samme som vores l'hombre. Spillets kerne er den samme, men der er også nogle små variationer, som jeg vil forklare senere.

Juan-José forklarede, at de havde spillet Rocambor over internettet under Corona. "Ok", sagde jeg, "hvordan gjorde i det?" Så forklarede han, at de havde brugt et videomøde, Google Meet, til at tale sammen og se hinanden. "Og så brugte vi WhatsApp til at uddele kort," sagde Juan-José. WhatsApp er en beskeds-app, lidt ligesom Facebooks Messenger. Jeg svarede: "Hvordan i alverden skal det forstås?" Og Juan-José forklarede: "Den, der skulle give kort (dealeren), blandede og delte kort derhjemme. Dealeren tog derefter et billede af de andre spilleres 9 kort og sendte et billede med et sæt på 9 kort til de respektive spillere individuelt via WhatsApp. Husk, i Rocambor får dealeren ikke kort og kaldes "Zangano", som på spansk betyder en person, der ikke laver noget. Derefter brugte de individuelle spillere billedet modtaget via WhatsApp til selv at finde deres kort fra en kortbunke, de havde derhjemme. Efter det kunne de kommunikere deres spil til hinanden over videomødet." Jeg svarede, at det nok var det mest vanvittige, jeg havde hørt om siden Trump stillede op som præsident i USA. Men også, at det viste en stor opfindsomhed og kærlighed til kortspillet Rocambor. Og vi l'hombre-spillere forstår og respekterer det meget.

Juan-José og jeg har været i kontakt lige siden. Det online e-l'hombre-system er blevet udstyret med muligheden for at bruge spanske kort samt spanske og engelske sprog. Vi har også spillet online-l'hombre sammen med min bror Sten og nogle af Juan-Josés onkler. Og vi havde det rigtig sjovt.

Så l'hombre lever i Amerika under navnet Rocambor, primært i Peru og Bolivia. Spillet migrerede til den nye verden med spillere fra Spanien og har overlevet indtil nu. Hvilket er gode nyheder for os l'hombre-entusiaster i Danmark. Vi har nogen, vi kan kæmpe for spillets overlevelse sammen med. Og vi kan spille kort sammen uden problemer.

Vi kan nemt spille efter deres regler, og de efter vores, da Rocambor er det samme som l'hombre med nogle undtagelser og tilføjelser:

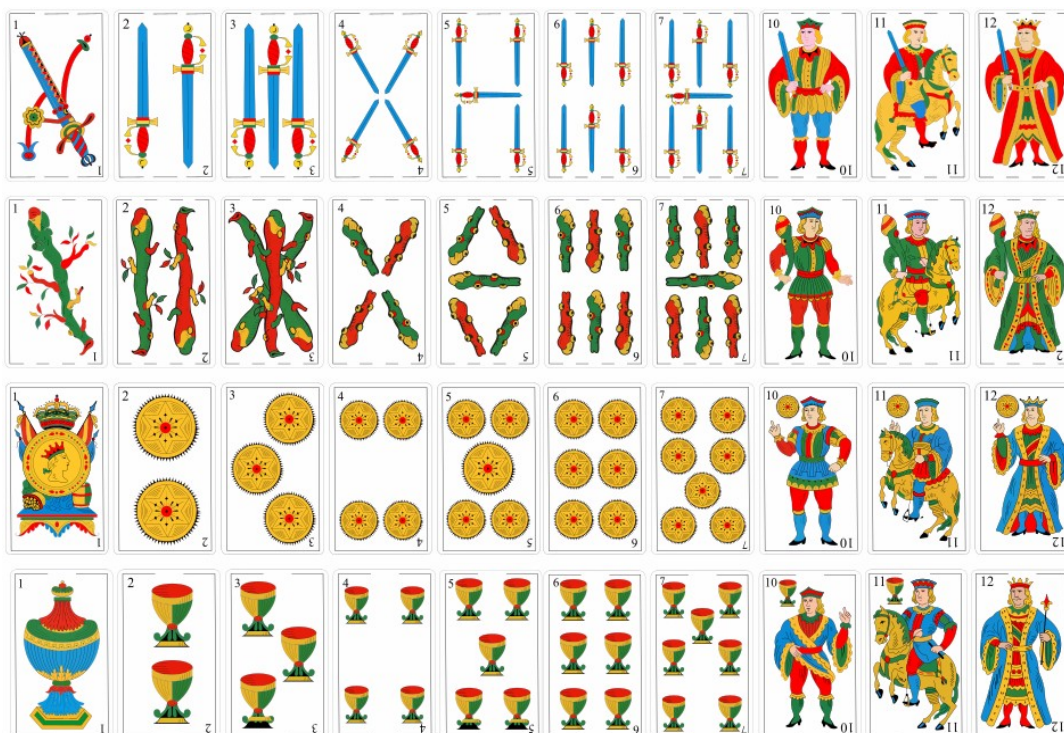
1. Nolo (hvor "manden" ikke må tage stik) er ikke med i alle Rocambor-familietraditioner, så på den måde er Rocambor tættere på det originale l'hombre-spil end vores version af spillet.
2. Når modstanderne køber, kan den spiller, der skal købe først, "skubbe" talonen videre til den næste modstander, så den spiller kan købe først. Denne spiller kan afslå og skubbe talonen tilbage.
3. Reglen om, at man i visse tilfælde ikke behøver at bekende med "matador"-trumfer, er anderledes. I Juan-Josés familie er det kun Spadille, spar es, der er den Matador, som man ikke altid skal bekende med.
4. Guldmønter (oros) er den "foretrukne" farve i Rocambor, ligesom spar er i vores spil. Så deres "bedre" spil er med guldmønter som trumf.
5. Som nævnt tidligere deles der til højre i Rocambor, og dealeren spiller ikke. I modsætning til dette spiller dealeren også i l'hombre, selvom kortene stadig deles til højre.
6. Måske den største forskel, som egentlig ikke er en forskel, er, at i de spansktalende lande spiller man med en anden slags kort. De har også 40 kort, 9 til hver spiller og 13 i bunken. Men kortene har nogle andre billeder.

Vores "internationale" kort er måske delvist et resultat af den franske revolution, hvor alt skulle systematiseres. Så symbolerne for spar, klør, ruder og hjerter blev forenklet, og kortene blev symmetriske, så det ikke gjorde nogen forskel, hvilken ende af kortet, der var opad.

En spansk kortbunke har altid været opdelt i 4 farver, kaldet: Copas (bægre), Oros ("guld" eller guldmønter), Bastos (klubber) og Espadas (sværd). Disse symboler repræsenterede angiveligt de fire sociale klasser opdelt af det feudale samfund: gejstlighed/kirken, købmænd/borgerskab, bønder/arbejderklassen og militær/adel.

French	Hearts Corazones 	Diamonds Diamantes 	Clubs Treboles 	Spades Espadas
Spanish	Copas Cups 	Oros Golds 	Bastos Clubs 	Espadas Swords

Så deres kort ser ca. sådan ud: (der er forskellige variationer):

Bemærk, at kortene ikke er symmetriske, og at de ikke har en dame, men to 'knægte' af forskellig værdi. De tre billedkort er “sota”, som ligner knægten og generelt viser en tjener eller væbner, “caballo” (bogstaveligt talt hesten), som er ridderen, og “rey” (kongen).

For mit eget vedkommende ville jeg nok kunne spille med disse kort, men det kræver tilvænning, da de almindelige kort nærmest er blevet en del af min krop(!) Og de spansktalende spillere har det på samme måde med vores kort.

Heldigvis har det været relativt nemt at ændre det online l'hombre-system, så du kan vælge, hvilke kort du vil spille med. Og du kan spille med forskellige sæt kort på samme tid. Så hvis jeg spiller med de spansktalende spillere, ser jeg de kort, jeg er vant til, på min skærm. Og de ser deres kort. Hvis jeg for eksempel spiller spar fire ud, ser jeg en 'normalt' spar fire, og de spanske spillere ser et kort med 4 sværd. Og omvendt.

Her er et screenshot taget af Juan-Jose, der viser e-lhombre-systemet med spanske kort:

Her, fra oven, Hernan, Roberto, & Carlos spiller Rocambor med e-lhombre. Screenshot taget Januar 2023

Jeg ved ikke helt, hvad vi kan bruge denne spansk-talende forbindelse til endnu. Men under alle omstændigheder synes jeg, det er spændende at have fået kontakt med l'hombre-spillere fra en anden del af verden. Juan-José og jeg har tænkt os at holde kontakten og spille kort sammen fra tid til anden. Og hvem ved, måske kan vi på et tidspunkt spille en landskamp mod Peru! Jeg er også sikker på, at der vil være en mulighed for, at du kan lære spillerne fra den anden side af Atlanten at kende, hvis du ønsker det. For at afslutte min lille beretning om tilstanden for l'hombre-spillet, vil jeg opfordre enhver, der ønsker at vide mere om dette meget gamle, fascinerende og grundlæggende spil, til at kontakte mig eller en anden i Dansk L'hombre Forbund. Vores hjemmeside er her: <https://lhombre.dk>.

Hvis du gerne vil lære at spille det ved at spille det(!), vil vi meget gerne lære dig det ved at bruge vores online system på: <https://e.lhombre.dk>. Det er gratis for alle at bruge, forresten. Programmeret af mig. Det andet online-system, hvor du kan spille "stille" mod andre mennesker eller bare mod computeren, kan findes på denne web-adresse: <https://www.netlhombre.dk>. Det er programmeret af Henrik Gliese. Der er også en YouTube-kanal, hvor reglerne for spillet forklares i 6 videoer. Og der er andre videoer, der forklarer/analyserer forskellige "sjove/svære" spil. Sproget er dansk, men jeg planlægger at lave undertekster på andre sprog.

Find "l'hombre-kanalen" her: <https://www.youtube.com/@lhombre-kanalen9722>

Du kan se mig og min bror Sten spille med Juan-José Rebaza (på engelsk) her:

<https://www.youtube.com/watch?v=SFOvtK-rw>

Fra min barndom husker jeg stadig l'hombre-spillerne grine og hygge sig.

Og nu, mere end 50 år senere, spiller jeg stadig turneringer med mine to brødre, Sten og Mogens, og vores 'kortbroder', Kent. Vi nyder hinandens selskab, og vi ELSKER stadig at spille l'hombre.

Hilsner fra Danmark til alle spillekorts-elskende læsere!

Hans Otto Lunde / +45 61 30 93 36 / hans.otto@kloppenborglund.de